

*Les mentides d'una
gàbia de vidre*

Mallorca i les Mostres

Jaume Salva i Lara

L'individu calla raons de fe amb una
tassa de cafè damunt la taula.

Antoni Rodríguez i Mir

No es pot negar: darrerament, a Mallorca, hi ha molta activitat al voltant del cinema i els seus succedanis. Per un costat, l'esclat del boom constructiu de sales comercials, començat ara fa uns dos o tres anys i que culminarà amb el complex lucratiu de Marratxí (setze noves sales); per altre costat, també un altre boom, però de producció audiovisual, principalment videogràfica però també cinematogràfica,

sual aparegudes durant els anys noranta.

Per l'agost de l'any passat va fer quatre anys que a Felanitx es va fer la primera mostra de cinema i vídeo de la ciutat, amb una programació caòtica i extensíssima però suficientment atractiva com per omplir l'auditori del centre de cultura; es projectaren súper 8 en una pantalla i es veieren vídeos per la tele i la mostra no va acabar: es va extingir per extenuació dels assistents. Contràriament al que la lògica ens pot dur a pensar, aquell esdeveniment, isolat, va convertir-se en un estímul per a un rebrot més o manco passatger de l'activitat creativa a Felanitx i els seus

voltants. La segona mostra, també eterna, ja va comptar amb una important participació de nous creadors, que, durant l'any, havien fet alguna producció amb mires a passar-la en la mostra. Després n'han vingudes dues més però, tot i que a la darrera edició s'ha pretès obrir-la a tota Mallorca, cada vegada s'ha diluït més l'esperit inicial, a mesura que s'hi han anat incorporant altres activitats com una dansa contemporània o un muntatge teatral més o manco abstracte. A hores d'ara es pot dir que la mostra de cinema i vídeo de Felanitx està en una veritable cruïlla: o se'n replantegen els fonaments, així com les previsions i possibilitats, o segurament a la pròxima, si es fa, es veurà com l'esfondrada ja no es pot amagar més.

Però aquesta no és l'única mostra que ha tengut alguna repercussió.

una programació més ajustada a la capacitat de resistència dels espectadors, la qual cosa fa que aquestes mostres tinguin un al·licient addicional respecte de la felanitxera, tot i que s'hagi de pagar una entrada. Evidentment, com que es tracta d'una mostra promoguda per una empresa privada, ceneix la seva programació al seu circuit de relacions: films de professors i alumnes amb algunes participacions forànies. En tot cas, s'hauria de millorar l'amplificació del so dels súper 8 que projecten perquè aquest format, encara que molt limitat, dona per més quant als diàlegs, que, generalment, són doblats amb micròfons barats i endollats directament al projector. Però sempre és així: on més es veu l'aficionisme en un súper 8 és en la qualitat de so de la veu humana.

Queda una altra mostra audiovisual per destacar, la que va començar fa a penes un any a Palma al Teatre Municipal, organitzada de forma més o manco idèntica a la de Felanitx, l'única edició que s'ha fet també va durar més del que el cos humà normal pot aguantar i, a la meitat del programa, la sala ja s'havia buidat a menys de la meitat. Per a l'edició d'enguany crec que es té pensat ampliar els dies de la mostra i, d'aquesta manera, evitar els problemes que dona projectar una pel·lícula feta amb 35 mm i amb mitjans professionals i, a continuació, un vídeo domèstic d'uns peus que corren durant mitja hora. Seria molt important que, precisament com que estan apareixent organitzadors de mostres per tot arreu, les que ja tenen una certa tradició no caiguessin en els seus propis errors o en els d'altri. Només d'aquesta manera els espectadors podrem dissoldre el prejudici amb què assistim a una mostra de cinema no comercial i començarem a gaudir de bon de veres d'aquestes fantasies fetes plàstic. □

tant en l'àmbit aficionat com en el professional. Avui només rallarem d'un sol aspecte dels molts que estan relacionats amb aquest fenomen: les mostres àudiovi-

L'aparició de l'escola cinematogràfica Sa Nau ha incentivat l'aparició d'una dotzena de nous creadors, principalment en súper 8, i ara també en 16 mm. A més, des de fa un parell d'hiverns també organitza mostres de cinema a dos locals illencs amb